II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä helmikuuta 2006,

valtiontuesta N:o C 22/2004 (ex N 648/2001), jonka Ruotsi on myöntänyt ammattikalastajille verovähennyksinä

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 265)

(Ainoastaan ruotsinkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/269/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) ja erityisesti sen 14 artiklan,

on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I

MENETTELY

(1) Ruotsin viranomaiset ilmoittivat komissiolle 4 päivänä syyskuuta 2001 tuloverolain (1999:1229) muuttamisesta annettavasta luonnoksesta. Komissio pyysi lakiluonnoksesta lisätietoja 10 päivänä joulukuuta 2001, 25 päivänä huhtikuuta 2002, 23 päivänä heinäkuuta 2002, 4 päivänä lokakuuta 2002, 11 päivänä maaliskuuta 2003, 24 päivänä heinäkuuta 2003 ja 3 päivänä helmikuuta 2004 päivätyillä kirjeillä, joihin Ruotsin viranomaiset vastasivat 26 päivänä helmikuuta 2002, 7 päivänä kesäkuuta 2002, 29 päivänä heinäkuuta 2002, 19 päivänä joulukuuta 2002, 19 päivänä toukokuuta 2003, 19 päivänä joulukuuta 2003 ja 8 päivänä maaliskuuta 2004 päivätyillä kirjeillä.

(2) Komissio ilmoitti Ruotsille 16 päivänä kesäkuuta 2004 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa lakiluonnokseen liittyen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(3) Komission päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 20 päivänä lokakuuta 2004 ([2]). Komissio on pyytänyt asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisestä asiasta. Ruotsin viranomaiset esittivät huomautuksensa 9 päivänä marraskuuta 2004 päivätyllä kirjeellä. Muita huomautuksia ei esitetty.

II

KUVAUS

(4) Tuloverolain (1999:1229) muuttamista koskevan ilmoitetun lakiesityksen tavoitteena on korvata kaikille ammattikalastusluvan saaneille kalastajille kalastuksesta aiheutuvat kustannukset. Sillä muutetaan nykyistä verohelpotusjärjestelmää.

Nykyinen verotusjärjestelmä

(5) Vuonna 2002 Ruotsin valtion verovirasto otti käyttöön uudet ammattikalastajien verovähennyksiä koskevat yleisohjeet, joita sovelletaan edelleen ja jotka vastaavat periaatteessa kaikilla muilla aloilla sovellettavaa yleistä verotusjärjestelmää. Sen vuoksi kalastajien verovähennyksiä ei mainitusta vuodesta lähtien pidetä tukena.

([1]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

([2]) EUVL C 258, 20.10.2004, s. 2.

(6) Vuoden 2002 ohjeiden mukaan kalastajan on kalastusmatkallaan oltava yö poissa kotoa, jotta hän voisi saada verovähennyksen, sillä yhden yön sääntö on yleisessä verotusjärjestelmässä sovellettava yleinen ehto. Kalastajat voivat myös mainittujen ohjeiden mukaisesti tehdä kohonneiden elinkustannusten johdosta samat ja samansuuruiset vakiovähennykset kuin muutkin itsenäiset ammatinharjoittajat. Ruotsin viranomaiset toteavat, että 99 prosenttia Ruotsin ammattikalastajista on itsenäisiä ammatinharjoittajia ja siis yhden miehen yrityksiä.

(7) Voimassa olevien sääntöjen mukaan kalastajiin sovelletaan majoituskustannusten osalta samoja sääntöjä kuin muihinkin itsenäisiin ammatinharjoittajiin. Yleensä jokaisesta kotoa poissa vietetystä yöstä tehdään vakiomääräinen verovähennys. Se merkitsee sitä, että kalastajien enempää kuin muidenkaan ei tarvitse toimittaa erityisiä todisteita heille aiheutuneista todellisista kustannuksista voidakseen tehdä vakiomääräisen 95 Ruotsin kruunun suuruisen vähennyksen vuorokautta kohti.

(8) Muiden alojen itsenäisten ammatinharjoittajien on toimitettava tyydyttävä selvitys kohonneista kustannuksistaan; selvityksessä on ilmoitettava työmatkan päivämäärät, tarkoitus ja määräpaikka sekä lähtö- ja paluupäivän kellonajat.

(9) Samanlaista selvityksen esittämisvaatimusta ei sovelleta kalastajiin, mutta verovähennys voidaan tehdä ainoastaan, jos kalastusmatkalla ollaan yö poissa kotoa. Jotta veroviranomaiset voisivat laskea kalastajalle kuuluvan vakiovähennyksen suuruuden, kalastajan on annettava kalastusmatkan päivämääriä ja kestoa koskevat tiedot. Ruotsin viranomaiset ovat valinneet tämän perusteen, ettei verotusjärjestelmää ja sen soveltamista mutkistettaisi, koska kalastusmatkat ovat jo luonnostaan kalastajan työtä.

(10) Jos elinkustannusten nousun katsotaan olevan enemmän kuin 95 Ruotsin kruunun kiinteä summa, sekä kalastajilla että muilla itsenäisillä ammatinharjoittajilla on mahdollisuus osoittaa, että heidän lisääntyneet elinkustannuksensa ylittävät vakiovähennyksen. Sitä varten heidän on laadittava raportti kaikista verovuoden aikana tehdyistä työmatkoista. Jos valitaan tämä viimeksi mainittu vaihtoehto, sitä sovelletaan koko vuoteen. Ei siis ole mahdollista soveltaa kiinteää korvausta joihinkin matkoihin ja todellisten kustannusten mukaista vähennystä toisiin matkoihin saman verovuoden aikana.

Ehdotettu järjestelmä

(11) Komissiolle tiedoksi annetussa uudessa järjestelmässä yön poissaolo kotoa ei enää ole edellytyksenä verovähennyksen saamiseksi lisääntyneistä elinkustannuksista. Näin tässä järjestelmässä, jota sovelletaan ainoastaan kalastajiin, yön poissa kotoa olevat kalastajat asetetaan verotuksellisesti samaan asemaan niiden kalastajien kanssa, jotka eivät ole yötä poissa kotoa.

(12) Tiedoksi annetun järjestelmän tarkoituksena on luoda tasapuoliset kilpailuedellytykset ruotsalaisten, tanskalaisten ja norjalaisten kalastajien välille ja poistaa epätasapaino verovähennyksestä hyötyvien ja hyötymättömien kalastajien väliltä.

(13) Lisäksi niin kalastajien kuin veroviranomaistenkin hallinnollinen rasite vähenee, koska tuloihin perustuvan tietyn prosenttimäärän suuruisen vähennyksen tekemisen ajatellaan olevan helpommin hallittavissa ja tarkistettavissa kuin kalastuspäivien lukumäärään perustuvan vähennyksen.

(14) Uuden järjestelmän seurauksena rannikko- ja järvikalastajat voivat käyttää verovähennysjärjestelmää, mikä ei nykyisellään ole mahdollista. Uudesta järjestelmästä on näin hyötyä näille kalastajille, koska mitään yön yli kotoa poissaoloa (ja mahdollisesti aiheutuneita kustannuksia) koskevaa edellytystä ei ole, vaan ainoa edellytys vähennyksen saamiselle on, että kalastajalla on ammattikalastuslupa.

(15) Samoin kuin nykyisin kaikilla aloilla sovellettavassa järjestelmässä, kalastajat, jotka käyttävät tiedoksi annettua järjestelmää, eivät voi käyttää lisääntyneistä elinkustannuksista johtuvia muita verovähennyksiä.

(16) Kalastajien verovähennys muuttuu nykyisin sovellettavasta 95:stä Ruotsin kruunusta päivää kohden. Se lasketaan jatkossa prosenttiosuutena tuloista, eikä se voi olla enempää kuin 40 000 Ruotsin kruunua (4 444 euroa) vuodessa. Verovähennys ei voi myöskään olla suurempi kuin 20 prosenttia vuositulosta. Se tarkoittaa esimerkiksi, että vähennys on 20 000 Ruotsin kruunua (2 222 euroa) 100 000 kruunun (11 111 euron) vuositulosta ja että vähennyksen enimmäismäärä saavutetaan, kun vuositulon suuruus on 200 000 Ruotsin kruunua (22 222) tai enemmän.

(17) Komissio kysyi 4 päivänä lokakuuta 2002 päivätyllä kirjeellä Ruotsin viranomaisilta, voisivatko ne toimittaa arvion siitä, kuinka moni lakiluonnoksen verovähennykseen oikeutetusta 2 000 ammattikalastajasta voi tehdä 40 000 Ruotsin kruunun suuruisen enimmäisvähennyksen, toisin sanoen kuinka monen kalastajan vuositulo on vähintään 200 000 Ruotsin kruunua.

(18) Ruotsin viranomaiset vastasivat 19 päivänä joulukuuta 2002 päivätyllä kirjeellä, ettei käytettävissä ole tilastotietoja ammattikalastajien pelkästään kalastustoiminnasta saamista tuloista, joten vastausta tähän kysymykseen ei voida antaa.

Talousarvio

(19) Lakiesitystä koskevissa ilmoituksissa olevien tietojen mukaan järjestelmä aiheuttaa Ruotsin valtionkassaan vuosittain 34 400 000 Ruotsin kruunun (3 822 222 euron) suuruisen menetyksen. Tästä summasta 18 200 000 Ruotsin kruunua (2 022 222 euroa) muodostuu menetetyistä kansallisista sosiaaliturvamaksuista ja 16 200 000 Ruotsin kruunua (1 800 000 euroa) kunkin asianomaisen alueen vähentyneistä alueellisista verotuloista.

(20) Ruotsissa on noin 3 000 ammattikalastusluvan saanutta kalastajaa, joista noin 2 000 harjoittaa nykyisin kalastusta. Kun muodollinen tutkintamenettely aloitettiin, Ruotsin viranomaisilla ei ollut käytettävissään tietoja, jotka olisivat osoittaneet, kuinka moni kalastusta harjoittavista 2 000 ammattikalastusluvan saaneesta kalastajasta teki sellaisia kalastusmatkoja, joihin liittyi yön poissaolo kotoa. Sen vuoksi ei ollut mahdollista arvioida, kuinka moni kalastaja saattoi hyötyä kalastajiin sovellettavista veroeduista.

III

MUODOLLISEN TUTKINTAMENETTELYN AVAAMISEN PERUSTEET

(21) Komissio katsoi, että nykyistä verovähennysjärjestelmää sovellettiin yhtäläisesti kaikkiin talouden aloihin, joten se ei ollut kalastusalaa suosiva etu vaan yleinen toimenpide. Komissio katsoi, että jos kalastajille myönnetään verovähennys ilman yön yli kotoa poissaoloa koskevaa vaatimusta, se muodostaa kalastusalaa suosivan edun, jota muut alat eivät voi saada. Etu näyttää myönnettävän ilman, että saajille asetettaisiin mitään velvollisuuksia. Toimenpide vaikutti siten sellaiselta, että sen tarkoitus oli parantaa yritysten asemaa, lisätä niiden maksuvalmiutta ja parantaa saajien tuloja, jolloin se oli toimintatukena yhteismarkkinoille soveltumaton.

IV

RUOTSIN VIRANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(22) Ruotsin viranomaisten mukaan toimenpidettä on ehdotettu epätasapainon poistamiseksi nykyisestä verovähennyksestä hyötyvien kalastajien (yön poissa kotoa olevat) ja niiden kalastajien väliltä, jotka eivät kyseistä etua voi hyväkseen saada (rannikko-/järvikalastajat), sekä sovellettavan verotusjärjestelmän saattamiseksi yhdenmukaiseksi naapurimaiden kanssa.

(23) Ruotsin viranomaiset arvioivat, että nykyisin kalastusta harjoittavista 2 000 ammattikalastajasta 1 500 tekee kalastusmatkoja, joilla ollaan yö poissa kotoa, joten uudistuksen myötä 500 kalastajaa, jotka eivät nykyisellään saa verohelpotuksia, pääsee ehdotetun järjestelmän piiriin.

(24) Kalastajat voivat nykyisen järjestelmän puitteissa vähentää kiinteän määrän aterioista, vähäisistä menoista ja majoituksesta. Kuten edellä todettiin, Ruotsin viranomaiset painottavat, että monet Ruotsin ammattikalastajat tekevät pitkiä kalastusmatkoja, jotka nykyisessä verovähennysjärjestelmässä tuottavat veroviranomaisille suuren määrän kalastusmatkoihin liittyvistä lisääntyneistä elinkustannuksista aiheutuvia käsiteltäviä verovähennystapauksia.

(25) Ruotsin viranomaiset katsovat, että järjestelmä tulisi hyväksyä, koska se tasoittaa yön poissa kotoa olevien ja muiden kalastajien välistä verotuksellista asemaa. Näiden kahden ryhmän kustannukset ovat samanlaiset, ja sen vuoksi niitä olisi järkevää kohdella verotuksellisesti samalla tavalla.

(26) Ruotsin viranomaiset myös toteavat, että ammattikalastajia koskevien vaatimusten erityisluonne tekee erityisen verotusta koskevan säännöksen perustelluksi ja että koska kalastajat harjoittavat yleensä pienimuotoista toimintaa, vähennysten yksinkertaistaminen helpottaa sekä veroviranomaisten että kalastajien itsensä hallinnollista taakkaa. Sen vuoksi Ruotsin viranomaiset pysyvät kannassaan, että ehdotettu muutos on tarpeen Ruotsin verotusjärjestelmän yksinkertaistamiseksi ja se on myös perusteltua Ruotsin verotusjärjestelmän luonteen tai taloudellisen rakenteen kannalta.

(27) Talousarvion osalta Ruotsin viranomaiset toteavat, että Ruotsin valtionkassalle aiheutuvaa menetystä osoittava laskelma on virheellinen ja että vaikutuksen on katsottava olevan marginaalinen. Ruotsin viranomaiset väittävät, että nykyisestä järjestelmästä aiheutuu 41 100 000 (4 566 667 euroa) Ruotsin kruunun menetys ja että jos kaikki ammattikalastajat käyttäisivät uuttaa ilmoitettua järjestelmää, veromenetys olisi vain 34 300 000 (3 811 111 euroa). Koska järjestelmä olisi lisäksi epäedullinen joillekin kalastajille, jotka soveltavat nykyisiä sääntöjä, on todennäköistä, että noin 500 kalastajaa ei siirtyisi käyttämään uuttaa järjestelmää vaan jatkaisi vanhojen sääntöjen soveltamista.

(28) Ruotsin viranomaiset ovat laskeneet tältä pohjalta, että vaikutus julkisiin tuloihin olisi vuoden 2005 osalta 49 700 000 Ruotsin kruunua (5 522 222 euroa), eli 41 100 000 Ruotsin kruunua (4 566 667 euroa) nykyisen järjestelmän mukaisina vähennyksinä ja 8 600 000 Ruotsin kruunua (EUR 955 556 euroa) ehdotetun järjestelmän mukaisina vähennyksinä.

V

ARVIOINTI

A. **Valtiontuen olemassaolo**

(29) Jotta kyse olisi valtiontuesta, toimenpiteen on ensinnäkin muodostettava tuensaajille etu, joka keventää niiden taloutta yleensä rasittavia kustannuksia. Etu voi muodostua erilaisista veroa koskevista vähennyksistä, esimerkiksi veropohjaa koskevasta vähennyksestä niin kuin tässä tapauksessa.

(30) Toiseksi etuuden on oltava jäsenvaltion myöntämä tai valtion varoista myönnetty tuki. Verotulojen menetys vastaa verotustukiin käytettyjen valtion varojen määrää. Tästä on kysymys myös nyt ilmoitetussa järjestelmässä.

(31) Kolmanneksi toimenpiteen on vaikutettava jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua. Kaikenlainen tuki, joka suosii tiettyä alaa, vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua. Toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kun kyseinen ala harjoittaa taloudellista toimintaa, johon sisältyy kauppaa kyseisten jäsenvaltioiden välillä, kuten asia kalastusalalla on.

(32) Se, että toimenpiteellä yhdenmukaistetaan asianomaisen alan kustannuksia sen muissa jäsenvaltioissa olevien kilpailijoiden kustannusten kanssa, ei muuta sitä tosiasiaa, että kyseessä on tuki [1].

(33) Neljänneksi toimenpiteen on oltava erityinen tai valikoiva siinä suhteessa, että se suosii jotakin yritystä tai tuotannonalaa. Toimenpiteen valikoivuutta voidaan kuitenkin perustella myös järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella. Jäsenvaltioiden on kuitenkin pystyttävä perustelemaan tällaiset toimenpiteet.

(34) On ensinnäkin tehtävä selväksi, että nykyistä verovähennysjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti kaikilla talouden aloilla. Se ei näin ollen muodosta kalastusalalle valikoivaa etua eikä se ole valtiontukea vaan yleinen toimenpide.

(35) Koska verovähennys myönnetään ilman, että kalastajilta vaadittaisiin yön poissaoloa kotoa, ilmoitettu järjestelmä antaa kalastusalalle valikoivan edun, jota muut alat eivät voi saada, ja sen vuoksi järjestelmä on valtiontukea.

B. **Soveltuvuus yhteismarkkinoille**

EY:n perustamissopimuksen 87 artikla

(36) Koska ilmoitettu toimenpide on valtiontukea, on tarpeen päättää, soveltuuko tuki yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjen poikkeusten perusteella.

(37) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan poikkeuksia ei voida soveltaa käsiteltävään asiaa, koska verotusjärjestelmän uudistus ei sisälly kyseisissä määräyksissä lueteltuihin kohteisiin.

(38) Myöskään EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a, b tai d alakohdan poikkeuksia ei voida soveltaa, koska tukea ei ole kohdennettu alueelle, jolla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai jolla vajaatyöllisyys on vakava ongelma. Sitä ei ole tarkoitettu Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai Ruotsin taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen eikä kulttuurin edistämiseen taikka kulttuuriperinnön säilyttämiseen.

(39) Toimenpidettä on myös tarpeen tarkastella kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevien suuntaviivojen perusteella [2]. Näiden suuntaviivojen 1.2 kohdan mukaisesti tuensaajille ilman velvoitetta myönnetyt valtiontuet, joiden tarkoituksena on yritysten taloudellisen tilanteen ja maksuvalmiuden parantaminen ja jotka aiheuttaisivat tuensaajan tulojen kasvua, ovat toimintatukina yhteismarkkinoille soveltumattomia.

[1] Asia 173/73, *Italia v. komissio*, Kok. 1974, s. 709, 17 kohta.

[2] EYVL C 19, 20.1.2001, s. 7.

(40) Yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut, että yhteismarkkinoille soveltuvuuden toteamista varten komissiota sitovat sen valtiontukien valvonnasta antamat suuntaviivat ja tiedonannot, kun ne eivät poikkea perustamissopimuksen määräyksistä ja ovat jäsenvaltioiden hyväksymiä ([1]). Toiseksi komission on EY:n perustamissopimuksen 253 artiklan mukaisesti perusteltava päätöksensä. Tämä koskee myös päätöksiä olla pitämättä tukea perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisena yhteismarkkinoille soveltuvana tukena ([2]). Koska Ruotsi on toimittanut lisäperusteluja, komissio tutkii ne sille EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan nojalla kuuluvien velvollisuuksien mukaisesti kyseessä olevan järjestelmän soveltuvuutta arvioidessaan.

Verotuksen yhdenmukaisuus

(41) Ruotsin viranomaisten mukaan järjestelmää on ehdotettu epätasapainon poistamiseksi nykyisestä verovähennyksestä hyötyvien kalastajien (yön poissa kotoa olevat) ja niiden kalastajien väliltä, jotka eivät kyseistä etua voi hyväkseen saada (rannikko-/järvikalastajat). Ehdotetussa järjestelmässä yön poissa oleva kalastaja asetetaan muiden kalastajien kanssa verotuksellisesti samanarvoiseen asemaan. Muiden alojen osalta lisääntyneitä elinkustannuksia koskevat verotussäännöt pysyvät ennallaan.

(42) Ruotsin viranomaiset katsovat, että sellaisten kalastajien, jotka eivät ole yötä poissa kotoa kalastusmatkoillaan, kustannukset eivät yleisesti ottaen ole alhaisemmat kuin niidenkään ammattikalastajien, jotka tekevät pidempiä, yöpymisen sisältäviä kalastusmatkoja. Sen vuoksi viranomaiset katsovat, että näitä kahta kalastajaryhmää on järkevää kohdella verotuksellisesti samalla tavoin.

(43) Vaikka tämä onkin yksi ilmoitetun järjestelmän keskeisistä perusteluista, Ruotsin viranomaiset pystyivät antamaan vain karkean arvion siitä, kuinka moni toimintaa harjoittavista 2 000 ammattikalastajasta tekee kotoa poissaoloa edellyttäviä kalastusmatkoja. Vielä tärkeämpää on, että viranomaiset eivät pysty toimittamaan lainkaan tietoja siitä, minkälaisia ovat aiheutuvat kustannukset, joiden avulla voitaisiin verrata näiden kyseessä olevien kahden kalastajaryhmän välisiä kustannuksia.

(44) Koska käytettävissä ei ole tietoja, jotka osoittaisivat, että kummallekin ryhmälle aiheutuu tosiasiallisesti samoja kustannuksia riippumatta siitä, sisältyykö kalastusmatkaan yöpyminen, ehdotetun järjestelmän on katsottava muuttavan ristiriitaisella tavalla kaupankäynnin edellytyksiä Ruotsin kalastusalalla ja olevan siten vastoin EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan määräyksiä.

(45) Perustelu, jonka mukaan uusi järjestelmä tasapainottaisi Ruotsin kalastajien kilpailutilannetta Tanskan ja Norjan kalastajiin verrattuna ei ole tässä yhteydessä merkityksellinen, koska järjestelmä itsessään muuttaa ristiriitaisella tavalla kaupankäynnin edellytyksiä Ruotsin kalastusalalla.

(46) Ruotsin viranomaisten perustelun, että monet Ruotsin ammattikalastajat tekevät pitkiä kalastusmatkoja osittain siksi, että Ruotsi on maantieteellisesti pitkä maa, jolla on pitkä rantaviiva sekä Pohjanmerellä että erityisesti Itämerellä, ei voida katsoa tukevan väitettä, jonka mukaan järjestelmä korjaa meri- ja järvikalastajien välillä vallitsevan epätasapainon verovähennysjärjestelmän käyttömahdollisuuden osalta. Tämä seikka päinvastoin osoittaa, että näiden kahden kalastajaryhmän kalastustoimien välillä on huomattava ero, joka riittäisi perusteeksi erilaiselle verokohtelulle.

Hallinnollisten resurssien parempi käyttö

(47) Ruotsin viranomaiset toteavat lopuksi, että ehdotettu verovähennysjärjestelmä mahdollistaa hallinnollisten resurssien paremman käytön, kun vähennyksiä ei enää tarvitse laskea kalastuspäivien kokonaislukumäärän perusteella vaan soveltamalla kalastuksesta peräisin olevien vuositulojen perusteella laskettavaa vuosittaista kiinteää määrää.

(48) On totta, että hallinnollisten resurssien käyttö saattaa vuosittaiseen kiinteään määrään perustuvassa järjestelmässä olla tehokkaampaa kuin päiväkohtaisesti laskettavaan kiinteään määrään perustuvassa järjestelmässä. Mitään erityisiä ammattikalastajien tilikirjanpitoa koskevia sääntöjä ei kuitenkaan ole olemassa, eivätkä Ruotsin viranomaiset ole pystyneet toimittamaan tilastotietoja ammattikalastajien pelkästään kalastuksesta peräisin olevista tuloista. Koska useimmilla ammattikalastajilla on tuloja useammasta kuin yhdestä taloudellisesta toiminnasta, on katsottava, että kalastuksesta peräisin oleviin vuosituloihin perustuvaa vuosittaista kiinteää määrää on vaikea selvittää. Erityisesti koska kalastuspäivien lukumäärä on kirjattava yhteisen kalastuspolitiikan säännösten mukaisesti ja koska se niin ollen on helposti saatavissa, komissio ei näe, mitä etua on siirtyä laskentamalliin, joka perustuu vuosituloihin.

([1]) Asia C-313/90, *Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques v. komissio*, Kok. 1993, s. I-1125.
([2]) Asia C-482/99, *Ranska v. komissio*, Kok. 2003, s. I-1487.

(49) Lisäksi Ruotsin viranomaiset ehdottavat 9 päivänä marraskuuta 2004 päivätyssä kirjeessään, että noin 1 500 kalastajalle saattaisi olla edullisempaa soveltaa edelleen nykyistä kustannusten vähennysjärjestelmää, kuten 10 kohdassa osoitettiin. Sen vuoksi uutta järjestelmää sovelletaan todennäköisimmin vain 500 kalastajaan, joilla ei ole oikeutta saada mainittuja vähennyksiä nykyisessä järjestelmässä. Sen vuoksi, vaikka sovellettava järjestelmä saattaisikin olla tehokkaampi, se lisäisi hallinnollista kokonaistaakkaa verrattuna nykyiseen järjestelmään, jossa mainittuja vähennyksiä ei sovelleta kyseisiin kalastajiin.

Päätelmät

(50) Edellä olevan perusteella komissio katsoo järjestelmän olevan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan kanssa yhteen soveltumatonta valtiontukea.

VI

PÄÄTELMÄT

(51) Edellä IV kohdassa tehdyn arvion perusteella komissio katsoo, että kyseessä oleva tukijärjestelmä on yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea siltä osin kuin se antaa tiettyjä verovähennyksiä kohonneiden elinkustannusten vuoksi kalastajille ottamatta huomioon, sisältyykö näiden kalastustoimintaan yöpymistä poissa kotoa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ruotsin ehdottama tuloverolain (1999:1229) muuttamisesta annettava lakiluonnos ”Ammattikalastajille myönnettävät verovähennykset” ei sovellu yhteismarkkinoille.

Ruotsi ei saa panna täytäntöön ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua tukijärjestelmää.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 8 päivänä helmikuuta 2006.

Komission puolesta

Joe BORG

Komission jäsen